

mig forsaavidt, der har været anført, Tal eller
 været berørt specielle Forhold, da at komme til
 bogen dertil ved Sagens anden Behandling,
 Gudnu skal jeg kun gjentage, at der forekommer
 mig ikke at være tilstræffelig Grund til at
 nedsette et Udvalg. Det forekommer mig, at
 en anden Vej snarere vilde være den rette.
 Det som Forslaget her egentlig gaaer ud paa,
 er, at Skal der gjøres Ansvar gjældende imod
 Regjeringen for hvad den har gjort? Skal
 der gjøres Ansvar gjældende imod Regjeringen
 for, at den har affluttet Salget af Fæstnings-
 værkerne til Kjøbenhavns Commune og skal
 der gjøres Ansvar gjældende imod
 Krigsministeren for, at den Maade, hvorpaa
 han har gennemført Loven, hvad Opbevel-
 sen af Demarcationslinien angaaer? Men
 den Vej, som jeg gaaer for, at komme denne
 Sag tilinds, forekommer mig som sagt ikke
 at være den rette. Det at Udvalget kommer
 til det Resultat, at man troer, at huade, udtales
 en Dadel over Regjeringen eller over Krigs-
 ministeren, saa vil det jo kun have tilfølgende
 Conflict, som rimeligvis vilde ende med et
 Ministreskifte. Men den med var Sagen ikke
 bragt i Orden. Desuden der her foreligger
 Forhold, som det er nødvendigt, at raade, Ved
 paa, desuden der her foreligger, saadanne For-
 hold, som det er Repræsentationens Pligt, at
 anbejlsende og sørge for, at Regjeringen ikke
 kommer til at gaae videre, at den ikke ved-
 bliver, at have Gjenmeforsen af denne Lov
 i sin Haand, men, at der standes, for, at man
 kan sege, at faae gjort godt, hvad der er gjort
 ondt, at den Fremtiden en bedre Gjenmeforselse
 kan søges opnaaet, saa forekommer det mig, at
 det Nigtige allerede været, at et Lovforslag
 havde været indbragt, indsigende til, at tilveie-
 bringer af. En Dmiration, eller hvilke andre
 praktiske Bestemmelser, der kunde være Tale
 om. Da, da, da, der foreligger et virkeligt For-
 slag, men nu er det, som kun foreslaaet, at et
 Udvalg skal sætte sig ind i denne Sag og be-
 arbejdes den. Dette er for den ærede Forslags-
 stiller, saapatvilelig det Bequemmelste, men jeg
 veed ikke, om det er det, som den Sagsfor-
 sigers Beslutning, der henstille det til Tingets
 præmies Besvarelse, om det er afgjort, at
 det allerede foreligger tilstræffelig Grund, til at

nedsette et Udvalg, som i Virkeligheden maa
 kaldes et Underlovels Udvalg, men jeg skal til
 Slutning, kun bemærke, at ligesom de Colleger,
 som jeg tilfølgende Lovens Bestemmelser skal
 handle i Samraad med, og som altsaa i dette
 Tilfælde ere Regjeringen, ere fuldstændig rede
 til, at bære Ansvar for de Regjeringshand-
 linger, som hvilke de have deeltaget, saaledes
 tager jeg paa mig det fulde Ansvar for Gjen-
 nemførelsen af Loven, hvad Demarcationstran-
 gens Aflesning angaaer.

Berg: Efter en Bemærkning i Finants-
 ligen maatte man have antaget, at det havde
 været Regjeringens Afg. strax ved Rigsdagens
 første Sammentkomst at forelægge den Contract,
 der er affluttet med Kjøbenhavns Commune,
 og det var ikke forekommet forunderligt, om
 det havde været Tilfældet, at Rigsdagen strax
 var bleven gjort bekendt med en Sag af saa
 overordentlig stor Betydning og Omfang. Det
 gik imidlertid ikke saaledes til. Først en Maa-
 nedstid eller halvanden efter, saa man paa sin
 Plads uden videre Bemærkning omdeelt et Par
 smaa Blade, hvorpaa der, efterat en Forespørg-
 sel var afholdt, blev meddeelt en Beretning til
 H. Maj. Kongen, hvilken, hvad der allerede
 er bemærket af den ærede Forslagsstiller, var
 25 Dage gammel. Naar Folkethinget har
 villet opsætte at gjøre et saadant Stridt, som
 her er foreslaaet, indtil Regjeringen havde givet
 Meddelelse om denne Sag, er det ikke Folk-
 thingets Skyld, at der er gaaet saa lang Tid
 hen, som skeet er. Jeg har reist mig for at
 anbefale det Forslag om Udvalgs Nedsettelse,
 som er fremkommet fra det ærede Medlem for
 Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Jeg skal
 bemærke, at hvis det ikke var fremkommet fra
 ham, vilde det i de samme Dage være frem-
 kommet fra andre Medlemmer her i Salen.
 Der var flere Medlemmer, som i den Hen-
 seende havde truffet Aftale, og kun have ladet
 sig afholde fra at fremkomme med Forslag der-
 ved, at man horte, at det ærede Medlem, som
 efterat han har reist sin Forespørgsel, er nær-
 mest kaldet dertil, vilde fremkomme med For-
 slagets. Sagen har, som det er omtalt, to
 Sider, nemlig deels Handelen med Kommunen
 og deels Forholdet til Besidderne eller Beboerne